

Sygn. akt II CSK 563/06

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Z. W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa

oraz Wojewodzie [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 kwietnia 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny uwzględnił w części apelację powoda i zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 39.000 zł wraz z odsetkami. W pozostałej części powództwo oddalił. Strona powodowa zaskarżyła to rozstrzygnięcie skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca skatalogował odrębnie w czterech punktach konstrukcyjne elementy każdej skargi kasacyjnej, a więc cechy istotne (kreatywne) tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, podkreślając zarazem w ten sposób rangę tychże elementów. Skarga kasacyjna powinna zatem zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Brak któregokolwiek z kreatywnych elementów nie podlega naprawieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c., a więc skarga kasacyjna dotknięta takim nieusuwalnym brakiem podlegała odrzuceniu a limine.

Skarga kasacyjna powoda nie spełnia jednego z tych wymagań, nie zawiera bowiem uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c. Jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto, w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód powołał się jedynie na „oczywiste pokrzywdzenie”, bez głębszego uzasadnienia tej kwestii. Nawet gdyby uznać, że użycie przez powoda tego sformułowania ma w istocie wypełnić treść ustawowej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci jej oczywistej zasadności (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), to i tak nie sposób przyjąć, iż wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania spełnia ustawowe wymaganie. W razie powołania się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powód powinien bowiem przytoczyć argumenty świadczące, jego zdaniem, o tym, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów są zasadne *prima facie*, a zatem nawet bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia. Tymczasem powód zaniechał przedstawienia jakiegokolwiek argumentacji na poparcie postawionej tezy o oczywistości naruszenia prawa przez Sąd drugiej instancji.

Skarga kasacyjna powoda nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, dotknięta jest zatem nieusuwalnym brakiem, skutkującym jej odrzuceniem zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c.